Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Sala Social (Ισπανία) στις 19 Φεβρουαρίου 2016 — Jessica Porras Guisado κατά Bankia SA κ.λπ.

(Υπόθεση C-103/16)

(2016/C 165/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Sala Social

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: Jessica Porras Guisado

Εναγόμενοι και εφεσίβλητοι: Bankia SA, Sección Sindical de Bankia de CCOO, Sección Sindical de Bankia de UGT, Sección Sindical de Bankia de ACCAM, Sección Sindical de Bankia de SATE, Sección Sindical de Bankia de CSICA, Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/85 ([1]) την έννοια ότι οι «εξαιρετικές περιπτώσεις που δεν συνδέονται με την κατάσταση τους και γίνονται δεκτές από τις εθνικές νομοθεσίες ή/και πρακτικές», ως εξαίρεση στην απαγόρευση απολύσεως εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων, δεν μπορούν να εξομοιωθούν προς τους «έναν ή περισσότερους λόγους, οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το πρόσωπο των εργαζομένων» του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/ΕΚ ([2]), της 20ής Ιουλίου 1998, αλλά συνιστούν αυστηρότερη προϋπόθεση;

2) Απαιτείται, σε περίπτωση ομαδικής απολύσεως, προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη εξαιρετικών περιπτώσεων που δικαιολογούν την απόλυση εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/85, η θιγόμενη εργαζόμενη να μην μπορεί να επανατοποθετηθεί σε άλλη θέση εργασίας, ή αρκεί η απόδειξη ότι υφίστανται οικονομικοί ή τεχνικοί λόγοι ή λόγοι σχετικοί με την οργάνωση της παραγωγής οι οποίοι επηρεάζουν τη θέση εργασίας της;

3) Συνάδει προς το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ, της 19ης Οκτωβρίου 1992, το οποίο απαγορεύει την απόλυση εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων, νομοθεσία όπως η ισπανική, η οποία μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο την εν λόγω απαγόρευση θεσπίζοντας εγγύηση δυνάμει της οποίας, σε περίπτωση που δεν αποδεικνύονται οι λόγοι που δικαιολογούν την απόλυσή τους, η απόλυση κηρύσσεται άκυρη (επανορθωτική προστασία) χωρίς να θεσπίζεται απαγόρευση απολύσεως (προληπτική προστασία);

4) Συνάδει προς το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ, της 19ης Οκτωβρίου 1992, νομοθεσία όπως η ισπανική, η οποία, σε περίπτωση ομαδικής απολύσεως, δεν προβλέπει δικαίωμα κατά προτεραιότητα παραμονής στην επιχείρηση για εγκύους, λεχώνες και γαλουχούσες εργαζόμενες;

5) Συνάδει προς το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/85 εθνική νομοθεσία κατά την οποία κρίνεται επαρκής επιστολή απολύσεως όπως η επίμαχη, στην οποία δεν περιέχεται αναφορά στην ύπαρξη εξαιρετικής περιπτώσεως, επιπλέον των λόγων που δικαιολογούν την ομαδική απόλυση, ώστε να ισχύσει η απόφαση για συλλογική λύση των συμβάσεων εργασίας και για την έγκυο εργαζόμενη;

([1]) Οδηγία 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ)
ΕΕ 1992, L 348, σ. 1.

([2]) Οδηγία 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις
ΕΕ 1998, L 225, σ. 16.